

Bu - du krá - čet před Ho - spo - di - nem v ze - mi ži - vých.

R.
[Ž 116 (114),9]

Ž 116 (115)

1. Měl jsem důvěru, i když jsem si ře - kl: * „Jsem tak sklí - čen!“
2. Drahocenná je v Hospodí - no - vých o - čích * 7 smrt je - ho zbož - ných. **R.**
3. 7 Ach, Hospodine, jsem tvůj služebník, +
jsem tvůj služebník, syn tvé slu - žeb - ni - ce, * rozvázal jsi mo - je pou - ta.
4. Přinesu ti obět' dí - ků, Ho - spo - di - ne, * 7 a budu vzý - vat tvé jmé - no. **R.**
5. Splním své sli - by Ho - spo - di - nu * před veškerým je - ho li - dem
6. v nádvořích domu Ho - spo - di - no - va, * uprostřed tebe, Je - ru - za - lé - me! **R.**